

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] trækker ud — hvad jeg imidlertid haaber ikke maa blive Tilfældet, navnlig under Hensyn til den velvillige Modtagelse, som Forslaget har faaet, i Forbindelse med den Omstændighed, at Rigsdagen gennem sine Repræsentanter i Næringslovskommissionen allerede er forberedt paa Behandlingen af Lovforslaget —, vil jeg være villig til, som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds ønskede det, at søge Lovforslagets Afsnit om statsautoriserede Revisorer udskilt til særlig og forlods Behandling. Jeg gjorde for øvrigt allerede i min Forelæggelsestale opmærksom paa, at hvis det skulde vise sig, at Næringslovsforslaget ikke kunde gennemføres indenfor en nogenlunde rimelig Tid, vilde det være nødvendigt at udskille Forslaget om de statsautoriserede Revisorer.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) stillede sig i Modsætning til de andre ærede Ordførere mere køligt overfor Lovforslaget, uden at han dog frakendte Lovforslaget gode Egenskaber, ligesom han erklærede sig rede til at deltage i en nærmere Forhandling om det i et Udvalg. Det ærede Medlem fremførte i denne Forbindelse en Udtalelse i Retning af, at det vist ingen Ulykke vilde være, om vi endnu i 30 Aar kom til at leve under den nugældende Næringslov. Jeg opfatter imidlertid nærmest denne Udtalelse som en Kompliment til den nugældende Næringslov, fordi den i sin Tid er formet saa godt, at den kunde fortjene at opleve sit 100 Aars Jubilæum; Udtalelsen behøver neppe at forstaaes ganske bogstaveligt. Det ærede Medlem var jo nemlig selv inde paa, at Lovforslaget paa adskillige Punkter — det gælder bl. a. et saa praktisk og betydningsfuldt Punkt som Løsureautioner — rummer meget betydelige Fremskridt. Ogsaa adskillige andre Punkter kunde man nævne, hvor Ændringer i den nugældende Næringslov synes paakrævede og burde gennemføres saa hurtigt som muligt. I saa Henseende vil jeg særlig fremhæve et saa vigtigt Forhold som Reglerne om Omløben med Varer, et Omraade, hvor Udviklingen af Trafikmidlerne har spillet en meget betydelig Rolle, og hvor en nærmere Regulering og Kontrol som i Lovforslaget foreslaaet derfor baade er i Forbrugernes og de næringsdrivendes Interesse. En Bibeholdelse af den nugældende Regel, hvorefter Kvinder, der lever i Ægteskab, er afskaaret fra at erhverve Næringsadkomst, føles ogsaa at være i høj Grad stridende imod, hvad skal jeg sige, en Nutidsopfattelse, og at være ubillig overfor de paagældende. Jeg er selvfølgelig ingenlunde i Tvivl om,

at det rundt omkring vil give Anledning til Kritik, hvis Manden søger Næringsadkomst til at drive en Forretning og Konen søger Næringsadkomst til at drive en anden Forretning. Men det kan jo ikke nytte, det maa staa dem frit for at gøre dette, hvis de hver for sig har Betingelser for at drive en Forretning frem. Med den Opfattelse af Kvindens Ligestilling med Manden, som efterhaanden er trængt igennem i vort Samfund, har man jo i Virkeligheden fra alle Sider været enige om at give den gifte Kvinde lige Ret med Manden ogsaa paa dette Omraade, og jeg har heller ikke Følelsen af, at det støder paa Modstand under denne Forhandling. Et andet Punkt, paa hvilket Udviklingen kan gøre en Ændring i Næringsloven paakrævet, er det gennem de senere Aar saa aktuelle Salg af visse Artikler fra Automater. Automaterne er jo en Indretning, som Næringsloven af 1857 var afskaaret fra at tage i Betragtning. Forholdet er her det, at f. Eks. en gammel Detailhandler, der har opgivet sin Forretning paa Grund af Alder og Svagelighed, nu er afskaaret fra at skabe sig en maaske haardt tiltrængt Indtægt ved udenfor sin Bolig eller andetsteds at opstille en Cigarautomat eller lignende, og det synes jeg i Virkeligheden er ret haardt overfor en saadan Mand. Forholdet har ogsaa megen aktuel Interesse saavel for næringsdrivende som for Publikum med Hensyn til Etablering af Automatsalg paa Jernbanestationer. Saadanne Automater kan efter de gældende Regler sædvanligvis ikke etableres paa Grundlag af Detailhandlerborgerskab, idet Detailhandlere kun maa sælge fra Butik, og som Butik anses en Automat ikke. Derimod staaer det Haandværkere og Fabrikanter i vedkommende Brancher frit for at opstille saadanne Automater, selv om de Varer, der sælges fra Automaten, ikke er fremstillet af dem selv. Muligvis vil det da kunne lade sig gøre for handlende at komme udenom denne Vanskelighed, i alt Fald i et vist Omfang, gennem Løsning af Købmandsborgerskab, men hele Forholdet bliver jo ikke derfor mere rationelt. En anden Urimelighed er det, at f. Eks. Kød, der er købt fra et Slakteri paa Landet, kan omføres til Salg, medens dette ikke gælder Kød af samme Art, der er købt fra et Slakteri i en Købstad, et Forhold, der selvfølgelig er overmaade vanskeligt at føre Kontrol med. Unaturligt er det ligeledes, at de Betingelser, der er opstillet med Hensyn til Personers Adgang til at erhverve Næringsadkomst, ikke tillige gælder for Ledere af Aktieselskaber. Hertil kommer, at hele Næringslovgivningen i Øje-